

Warszawa, 16 lutego 1935 r.

URZĄD PATENTOWY

B 65 g 27/06 2

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 20910.

Kl. 81 e, 57.

Walther Schmieding
(Bytom, Niemcy).

Połączenie członów łożbu ruchomego.

Zgłoszono 2 listopada 1932 r.

Udzielono 10 stycznia 1935 r.

Znane są połączenia członów łożbu ruchomego, polegające na tem, że łukowe nasady, umieszczone na końcu jednego członu, wchodzi w odpowiednie wycięcia podwójnych blach łącznikowych, umieszczonych na końcu drugiego członu. Te hakowate ukształtowane nasady są dociskane zapomocą jakichkolwiek narządów dociskowych do ich łożysk zewnętrznych. W ten sposób otrzymuje się szybkie łączenie poszczególnych członów w jedną całość. Wspomniane hakowate nasady utrudniają jednak rozłączanie członów, ponieważ za każdym razem należy przesunąć cały człon aby wydobyć jego nasadę z wycięcia. Oprócz tego przy łączeniu zapomocą narządu dociskowego należy cały człon

łożbu wraz z jego nasadą zpowrotem przesunąć w kierunku łożyska zewnętrznego.

Wynalazek niniejszy usuwa wymienione niedogodności przez odpowiednią budowę nasady członu, która w znacznym stopniu upraszcza włączanie i wyłączanie, a jednocześnie umożliwia wykonanie prowadnicy zestawu kół, zabezpieczającej stałą łączność ich osi ze łożbem.

Na rysunku uwidocznił przykład wykonania przedmiotu wynalazku, a mianowicie: fig. 1 przedstawia w widoku perspektywicznym połączenie członów łożbu ruchomego, przyczem łączone człony są narysowane oddzielnie; fig. 2 — przekrój podłużny połączenia z podniesionym lewym członem łożbu; fig. 3 — połączenie w wi-

doku od dołu; fig. 4 — połączenie w widoku perspektywicznym, oglądane od dołu.

Jeden z końców łączonego członu 10 (fig. 1, 2) posiada nasadę 11 (fig. 1, 2, 3) o kształcie łukowym. W przedniej (wewnętrznej) ścianie nasady 11 znajduje się zagłębienie 12 (fig. 2), w które wchodzi narząd dociskowy w postaci płyty 13, unieruchamiający nasadę i zabezpieczający ją przed wysunięciem się w kierunku pionowym. To proste urządzenie posiada tę wielką zaletę, że natychmiast po usunięciu płyty 13 z zagłębienia 12 można bez żadnego przesuwania wyłączyć człon 10 ze łożu. To unieruchomienie nasady w kierunku pionowym jest uzupełnione według wynalazku unieruchomieniem jej w kierunku poziomym. Łukowy kształt nasady 11 umożliwia połączenie pod kątem członów łączonych. Człony łożu ruchomego, połączone pod kątem, wykazują dążność przyjęcia możliwie prostego kierunku. Aby temu przeszkodzić, zewnętrzna ścianka nasady 11 jest zaopatrzona w zęby, które wchodzą w odpowiednie uzębienie 14 (fig. 3) wycięcia blach łącznikowych. Uzębienie 14 zabezpiecza nasadę 11 przed ruchami poziomymi, pozostawiając możliwość wykonania połączenia poszczególnych członów łożu pod kątem, a mianowicie aż do 60° , t. j. kątem, ustalonym kształtem przekroju poprzecznego łożu. Kształt nasady 11 umożliwia nie tylko proste, praktyczne i szybkie łączenie oraz odłączanie poszczególnych członów, lecz spełnia według wynalazku inne jeszcze zadanie. Zewnętrzna szeroka ścianka nasady 11 jest przedłużona tak, że po założeniu nasady 11 w wycięcia podwójnych blach łącznikowych przedłużenie nasady zamyka całkowicie prowadnicę 15a osi 17 zestawu kół, ukształtowaną w postaci hakowatego zagięcia końcowej części dolnej blachy łącznikowej.

Powyższe zamknięcie prowadnicy 15a

zapomocą ścianki nasady 11 zabezpiecza stałą łączność zestawu kół ze łożem ruchomym bez względu na ruchy łożu, wykonywane zarówno w kierunkach falistopozioomych, jak i pionowych.

Zestaw kół w razie zużycia można bardzo łatwo wymienić.

Zużycie członów łożu ruchomego, łączonych jak powyżej, jest nieznaczne, ponieważ występujące siły ściskające rozdzielają się na szerokie powierzchnie stykowe, utworzone z podwójnych blach łącznikowych i nasady, rozciągającej się na całą szerokość dna łożu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Połączenie członów łożu ruchomego zapomocą łukowej nasady, umieszczonej na jednym końcu jednego członu, zakładanej w łukowe wycięcie podwójnych blach łącznikowych, umieszczonych na drugim końcu drugiego członu, i dociskanej płytą, umieszczoną między podwójnymi blachami łącznikowymi, znamienne tem, że ścianka zewnętrzna nasady (11) posiada po stronie zewnętrznej uzębienie, wchodzące w zęby (14) blach łącznikowych, ścianka zaś wewnętrzna nasady (11) posiada po stronie wewnętrznej zagłębienie (12), w które wchodzi płyta dociskowa (13).

2. Połączenie członów łożu ruchomego według zastrz. 1, znamienne tem, że zewnętrzna ścianka nasady (11) posiada przedłużenie, ciągnące się w dół i zamykające prowadnicę (15a) osi (17) zestawu kół, utworzoną z hakowatego zagięcia przedłużonego końca zewnętrznego dolnej płyty łącznikowej (15).

Walther Schmieding.
Zastępca: Inż. dypl. M. Zoch,
rzecznik patentowy.

